

Nr 993

Av fru Kristensson och fröken Wetterström, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 31, med förslag till lag om fortsatt giltighet om hembiträdeslagen den 30 juni 1944 (nr 461).

Sedan länge har det framstått som motiverat att arbetstidsförhållandena på det husliga området får en utformning som anknyter till den på arbetsmarknaden i övrigt gällande. Vi har emellertid accepterat en förlängning av hembiträdeslagen såsom fritidslagstiftning med hänsyn till det pågående utredningsarbetet angående arbetstidsfrågorna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 31 föreslås att hembiträdeslagen den 30 juni 1944 erhåller fortsatt giltighet t. o. m. den 31 oktober 1971. Enligt propositionen är emellertid förslag att vänta under sommaren 1968 dels från 1963 års arbetstidskommitté och dels från utredningen angående hembiträdeslagstiftningen. Det förefaller därför omotiverat att, såsom departementschefen föreslår, förlänga hembiträdeslagens giltighetstid med ytterligare tre år. Departementschefen anför att han inte finner anledning frångå den hittills tillämpade förlängningstiden om tre år. Vi finner detta icke vara tillräckligt motiv, så mycket mer som frågan nu kommit i annat läge genom det väntade utredningsresultatet.

Vi förordar därför en förlängning av hembiträdeslagens giltighet med endast ett år, d. v. s. till den 31 oktober 1969. Om det skulle visa sig att utredningsförslagen ej hinner bearbetas i sådan tid att ny arbetstidslagstiftning kan träda i kraft senast vid denna tidpunkt, bör förnyad förlängning av hembiträdeslagen utan svårighet kunna ske.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen, med avslag på Kungl. Maj:ts proposition nr 31 till de delar den avser tidpunkten för förlängning av nu gällande hembiträdeslag, måtte besluta att lag om fortsatt giltighet av hembiträdeslagen den 30 juni 1944 skall gälla intill den 31 oktober 1969.

Stockholm den 28 februari 1968

Astrid Kristensson (h)

Karin Wetterström (h)
